

Arrest

nr. 53 233 van 16 december 2010
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Mechelen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen van 17 september 2010 tot niet inoverwegingneming, aan verzoeker ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. TAELEMANS, die *loco* advocaat B. DE KEYSER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 2 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de Vreemdelingenwet).

De gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen nam op 15 januari 2010 de beslissing tot niet inoverwegingneming van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Hiertegen diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bij arrest nr. 42 814 van 30 april 2010 werd de voormelde beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd.

Op 17 september 2010 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen opnieuw een beslissing tot niet inoverwegingneming van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: (...) - 2800 Mechelen
Uit de controles op 13/07/2010, 20/07/2010 en 02/08/2010 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont. (Politieel verslag: uit vaststellingen die uitgevoerd werden op boven vermelde data bleek dat betrokkene er niet daadwerkelijk woont en er geen belangen heeft. De agenten troffen enkel de eigenlijke bewoners aan maar niet bovenvermeld persoon. Ook uit buurtonderzoek blijkt dat Y. H. hier NIET daadwerkelijk woont.)
Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.”*

2. Onderzoek van het beroep

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijst naar zijn feitelijke uiteenzetting waaruit blijkt dat hij een klacht heeft neergelegd bij de dienst Intern Toezicht van de politie van Mechelen, tegen de agent die de woonstcontroles heeft uitgevoerd, met name de agent B.M.(...) om reden dat deze laatste hem 100 euro zou hebben gevraagd voor een positieve woonstcontrole. Verzoeker werd hierover gehoord en er werd een proces-verbaal opgesteld. Op 19 augustus 2010 werd verzoeker nogmaals verhoord en werd hem gevraagd of hij nog bij zijn eerdere verklaringen bleef. Verzoeker stelt dat de verantwoordelijke van de stad Mechelen bij de woonstcontroles bepaalde regels niet heeft gerespecteerd. Ter terechtzitting verduidelijkt de advocaat van verzoeker dat hij meent dat het niet zorgvuldig is om de woonstcontroles opnieuw te laten uitvoeren door de agent waartegen een klacht is ingediend. Verzoeker stelt in zijn middel dat er duidelijk is gereageerd door de politiediensten van de stad Mechelen omdat hij weigerde zijn klacht in te trekken.

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een proces-verbaal van verhoor toe d.d. 2 augustus 2010 en d.d. 19 augustus 2010 waaruit inderdaad blijkt dat hij een klacht heeft ingediend tegen de agent B.M.(...) om reden dat deze laatste hem 100 euro zou hebben gevraagd voor een positieve woonstcontrole en dat hij zijn klacht handhaaft. Uit de nota met opmerkingen van de verwerende partij blijkt dat zij kennis heeft van deze klacht. Ter terechtzitting bevestigt de verwerende partij dit gegeven doch stelt zij dat een onderzoek zal uitwijzen of deze klacht gegrond is.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat er op 13 juli 2010, 20 juli 2010 en 2 augustus 2010 een woonstcontrole werd uitgevoerd door agent B.M.(...) die telkens negatief was. De verwerende partij stelt dat agent B.M.(...) steeds werd bijgestaan door de wijkagent C.C. (...) doch dienaangaande dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast te stellen dat de originele politieverslagen niet terug te vinden zijn in het administratief dossier. In het dossier zit enerzijds een brief van de politie van Mechelen d.d. 30 augustus 2010 waarin te lezen staat: “van de wijkagent B.M. (...) en inspecteur C.C. (...) ontvangen wij het volgende verslag”, alsook “behandelend ambtenaar B.M.(...) agent van de politie” en anderzijds bevat het administratief dossier ook nog een andere brief van de politie van 22 oktober 2010 waarin opnieuw wordt verwezen naar de uitgevoerde woonstcontroles en waarbij enkel melding wordt gemaakt van agent B.M.(...). Uit de inhoud van deze twee brieven kan niet met zekerheid worden afgeleid of er daadwerkelijk een agent en een inspecteur aanwezig waren op het moment van de woonstcontroles. De eerste brief is niet echt duidelijk daar enerzijds melding wordt gemaakt van een wijkagent en een inspecteur, maar anderzijds ook benadrukt wordt dat de behandelende agent, agent B.M.(...) is, terwijl de tweede brief in het geheel geen melding maakt van een tweede agent. Hoe dan ook, rekening houdend met het feit dat de verwerende partij niet betwist dat zij op de hoogte was van de klacht tegen agent B.M.(...) en rekening houdend met de beschuldigingen aan het adres van deze agent en zonder zich te willen uitspreken over de inhoud van de klacht, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen niet zorgvuldig heeft gehandeld door enkel voort te gaan op de verslaggeving van deze woonstcontroles. Een redelijke en zorgvuldige overheid zou minstens nog één of een aantal bijkomende

woonstcontroles hebben gevraagd uitgevoerd door een ander agent dan agent B.M.(...) en ook zonder de aanwezigheid van agent B.M.(...).

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van het overige middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dient dit niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen houdende de beslissing tot niet inoverwegingneming van 17 september 2010 genomen ten aanzien van X wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU